

Nixon predložil nov način pomoči tujini

Predsednik je poslal Kongresu predlog za popolno spremembo podpiranja tujine. Predložil je ukinitve Agencije za mednarodni razvoj.

WASHINGTON, D.C. — Podpiranje tujine je bila naloga, ki si jo je naložila naša dežela ob koncu druge svetovne vojne, ko je bilo treba popraviti razdejane in dvigniti na noge tako zavezniške države kot nekdanje nasprotnice. ZDA so to dosegle z Marshallovim načrtom v Evropi, skušale pomagati Latinski Ameriki z Zvezo za napredek, podpirale svobodne države Azije in Afrike v različnem obsegu. Posebno obilne pomoči je bila deležna Indija.

Čas je prinesel tudi v tem pogledu velike spremembe. Javno mnenje in Kongres ZDA podpiranju tujine nista več naklonjena, bi jo raje ukinila danes kot jutri. Predsednik Nixon se tega dobro zaveda, zato je v svoji poslanici Kongresu posebej poudaril, da je pomoč po podpori prav tako nujna, kot je bila, četudi se dosedanj način podpiranja ne obnesejo več.

Predsednik se je v svojem predlogu držal v glavnem zamišljeni posebne komisije, ki je pod vodstvom R. A. Petersona, bivšega predsednika Bank of America, proučila celotno vprašanje podpiranja tujine. Pomoč naj bo v bodoče razdeljena v tri glavne dele:

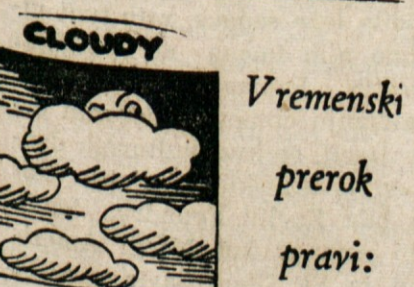
Pomoč za mednarodno varnost naj podpira Nixonovo doktrino, nudi naj orožje državam, ki so same voljne braniti svojo neodvisnost in pripravljene pomagati pri skupni obrambi svetovnega miru. Ta del pomoči naj bo omogočil zmanjšanje ameriške vojaške prisotnosti v tujih deželah.

Ostala pomoč naj bi bila namenjena humanitarnim ciljem in pa načrtom za gospodarski napredek nerazvitih držav. Po računih Petersonove komisije je šlo v preteklem letu od 6.5 milijonov skupne pomoči ZDA tujini kakih 50% za namene varnosti (vojaška pomoč), okoli 6% za humanitarne cilje, ostalo pa za gospodarske načrte in programe raznih vrst.

Predsednik je dalje priporočil več pomoči tujini preko Svetovne banke, se zavzel za svobodno tekmovalstvo, za odstranitev omejitev pomoči v pogledu prednosti nakupa v ZDA ter za posebne carinske ugodnosti za nerazvite države.

Korejci v Vietnamu stali ZDA v 5 letih en bilijon

WASHINGTON, D.C. — ZDA so v petih letih dale Južni Koreji v raznih oblikah za njeno udeležbo pri vojskovanju v Južnem Vietnamu s preko 50,000 možmi en bilijon dolarjev.

Delno oblačno, proti večeru verjetnost dežja. Najvišja temperatura okoli 73.

Novi grobovi

Mary Shuster Po dolgi bolezni je preminula včeraj 63 let stara Mary Shuster, roj. Lechko, s 35285 Aurora Rd., Solon, Ohio. Pokojna je bila rojena v McKeesrocku, Pa. Družina je živela nad 40 let v Newburghu in se preselila v Solon šele zadnja leta. Pokojna je zapustila moža Cyrila, hčere Mary Jane, Bessper in Katherine, sina Cyrila, vnuke, brata Michaela in Georgea, sestro Helen Nowell in druge sorodnike. Pogreb bo iz Ferfolia pogrebnega zavoda na 5386 Lee Rd. v soboto ob devetih, v cerkev sv. Rite v Solonu ob desetih, nato na pokopališče.

Manhattan brez avtomobilov?

NEW YORK, N.Y. — Promet v središču mesta (Manhattan) je postal zjutraj in zvečer naravnost nemogoč. Mestna uprava je poskusila vse načine, da ga uredi. Končno se je odločila, da nekatere prometne ceste in ulice za določene ure sploh zapre za promet. Bil je to drzen poskus, ki se je pa proti pričakovanju obnesel. Začelo je namreč prevladovati mnenje, da bo treba motorni promet v središču mesta polagoma sploh prepovedati.

Župan Lindsay je sedaj napravil prvi večji korak v tej smeri. Prepovedal je motorni promet na izbranih cestah in ulicah v določenih dnevih. Poskus s prvimi cestami se je obnesel, počasi ga bo župan razširil na vse prometne žile. Odprto je še vprašanje časa, kdaj naj bo motorni promet vsaj deloma začasno mogoč.

Od 30 na 12 bilijonov

WASHINGTON, D.C. — Vojskovanje v Vietnamu je stalo ZDA, ko je bila na višku, povprečno okoli 30 bilijonov letno. Sedaj se je zmanjšalo na okoli 12 bilijonov ali povprečno še vedno en bilijon na mesec. Če pojde po načrtih Nixona, bodo ti stroški do konca prihodnjega leta znižani na nekako 6 bilijonov letno.

Po zadnjem poročilu se je število ameriških vojakov v Južnem Vietnamu zmanjšalo na 396,000 mož, od 15. oktobra pa se bo na 384,000 mož. Največ jih je bilo v Vietnamu lani v aprilu 542,000.

Predlog o spremembi volitve predsednika ZDA se je zataknil

WASHINGTON, D.C. — Da sedanji način volitev predsednika ZDA ni sodoben, o tem večina naše politične javnosti ne dvomi. Sistem volivnih mož, ki ga pri predsedniških volitvah rabimo, spada v zgodovino, v čase, ko so politiki mislili, da navadni volivci ne bodo znali "prav voliti" in so zato vrinili v postopek volivne može. To mnenje je v javnosti že davno pokopano, kar jasno priča glasovanje o spremembi načina teh volitev v Predstavniškem domu, ki je s 339 proti 70 glasovom odobril direktne volitve predsednika ZDA.

Prav tak rezultat je spodbudil predsednika Nixona, da je pozval Senat, naj hitro izglasuje potreben zakon. Kongresni zakon ni namreč zadosten za spremembo postopka. Spremembo mora odobriti še 33 državnih legislatur, kar se navadno vleče 1-2 leti. Obstoj torej nevarnost, da novi

Razgovori Bonna z Varšavo preloženi

Razgovori med Bonnom in Varšavo bi se morali nadaljevati ta teden, pa so bili odloženi na oktober.

VARSAVA, Polj. — Razgovori med Bonnom in Varšavo so se začeli v preteklem februarju in so potekali s prekinitvami z različnim uspehom. Ko je bil v bližini podpis nenapadne pogodbe med Bonnom in Moskvo, so bili razgovori med Bonnom in Varšavo prekinjeni in dolga njihova obnova za ta teden. Sedaj je Bonn predložil, naj bi bili razgovori odloženi na začetek oktobra.

Bonn pravi, da potrebuje več časa, da bi ustvaril širšo osnovo na razgovore v nemškem zveznem parlamentu, kjer razgovore podpira sedaj samo pičla vladna večina socialistične in liberalne stranke, med tem ko jih večina krščanskih demokratov vsaj ne podpira, če jim naravnost ne nasprotuje. Tako pičla podpora za razgovore je premalo, kancler W. Brandt se zaveda, da mora vsak sporazum s Poljsko sprejeti velika večina nemškega naroda, če naj sporazum kaj velja in ima resnično vrednost za oba naroda.

Jedro sporazuma bo nemško priznanje poljsko-nemške meje na rekah Odra in Nisa, ki jo je sicer Zahodna Nemčija priznala že v svoji nenapadni pogodbi s Sovjetsko zvezo. Pomiritev Nemčije in Poljske bi bila izredno važna za pomiritev vse Srednje Evrope. Poljski bi dala večjo svobodo v mednarodni politiki in zmanjšala njeno navezanost na Sovjetsko zvezo, ko ne bi bila več v vednem strahu pred nemško maščevalnostjo.

Msgr. Casaroli o Titu

TRST, It. — Ko je bil vatičanski državni tajnik msgr. A. Casaroli na uradnem obisku v Jugoslaviji, je govoril v Zagrebu o svojem obisku tudi na televiziji. Pri tem je označil predsednika Josipa Broza Tita, kateri ga je sprejel na Brionih, za "velikega državnika in pomembno osebnost".

Msgr. Agostino Casaroli je bil uradni gost jugoslovanskega zunanjega ministra, je bil torej z ozirom na to dolžan reči kako prijazno besedo na račun gostitelja in njegovega gospodarja, pa naj misli o njem, karkoli že:

Papež razpustil vse svoje oborožene sile razen švicarske straže

VATIKAN, — V nedeljo bo minilo 100 let, odkar je italijanska vojska zasedla mesto Rim, ki je bilo dotlej skozi dolga stoletja del Papeške države, svetne oblasti rimskega papeža, ki ima dejansko izvor še v rimski dobi. Ko se je rimski cesar preselil v Bizanc, je postal papež najuglednejša oseba v Rimu in Italiji, uradni začetek papeške svetne oblasti pa naj bi bil v poklonu frankovskega kralja Pipina dela ozemlja v Italiji z mestom Rimom vred papežu.

Papeška država je postopno rastla, pa nato propadla, dokler ji Italija ni napravila pred 100 leti konec. Obnovljena je bila v zelo omejenem obsegu v Lateranski pogodbi leta 1929 v Citta del Vaticano. To je ozemlje, katerega suvereni vladar je papež. Pod njegovo suvereno oblast spada tudi Castel Gandolfo v Albanskih gričih, južno od Rima.

V zvezi s posvetno posestjo je imel doslej papež tudi nekaj oboroženih sil, tako svojo žandarmerijo, "Plemiško" in "Palatinsko" stražo. Vse te je sedaj razpustil. Ostala je le švicarska garda, ki bo prevzela vse posle vzdrževanja reda v Citta del Vaticano in skrbela tudi za osebno varnost sv. očeta. Papež Pavel VI. je hotel z ukinitvijo teh oboroženih sil posebej poudariti duhovno stran svoje oblasti.

Policija ukrotila črne skrajneže v New Orleansu

NEW ORLEANS, La. — Policija je v torek nastopila s silo proti črnim skrajnežem, ki so se utrdili v neki hiši in začeli na njo streljati. Najprej je pozvala prebivalce okoliških hiš, naj zapuste svoje domove, nato pa je obkolila hišo ter one v njej prisilila k predaji. Prijeti so bili 17 članov "Narodnega odbora" za boj proti fašizmu", skupine, ki je tesno povezana s "Črnimi panterji".

Glavni vodniki odbora so baje pravočasno ubežali. Črni skrajneži so vršili v okolici vedno večje nasilje in policija se je po več tednih omahovanja in preudarjanja odločila za odločen nastop, ki naj bi napravil konec nasiljem.

HUSEIN JE IMENOVAL V AMANU VOJAŠKO VLADO

Včeraj zjutraj je kralj Husein v Jordaniji imenoval vojaško vlado ter ji naročil, naj vzpostavi red in mir ter obnovi svojo oblast, ki so jo gverilci čisto zrahljali. Gverilci so vojaško vlado označili za "fašistično" in ji odrekli pokorščino. V mestu Amanu je prišlo do obsežnih bojov, v katere je vojska posegla s tanki in topništvom. Sirija in Irak se pripravljata na poseg v državljansko vojno v Jordaniji.

AMAN, Jord. — Položaj v Jordaniji se je tako poslabšal, da je izraelski zunanji minister Abba Eban javno dejal, da jordanjske vlade ni več mogoče smatrati za gospodarja položaja v Jordaniji in je zato vsako pogajanje z njo nesmiselno. Tako je razumljivo, da je kralj Husein poskušal še zadnje sredstvo: imenoval je vojaško vlado in oklical obsedno stanje.

Nova vlada je izjavila, da bo uporabila "železno pest" za ukrotitev motilcev javnega reda in miru. Kralj sam je pozval "palestinsko milico", kot imenujejo oborožene gverilske skupine, naj prostovoljno odloži orožje. Vodniki gverilskih skupin so se med tem trdneje stnili in priznali vodstvo Arafatu, vodniku Al Fatah skupine, pa obsodili kraljeve ukrepe. Izjavili so, da premirje, ki so ga sklenili z bivšo vlado Rifaia, ne velja več.

Predsednik vlade je gen. Mohamed Daoud. Gverilci trdijo, da so vojaki kralja prisilili k imenovanju vojaške vlade.

Preteklo noč je prišlo do hudih bojov v Amanu med gverilci in vladnimi silami. Boji se nadaljujejo. Vlade čete uporabljajo tanke in topove. V mestu je bilo proglašeno, da morajo ostati vsi doma. Kdor bo na cesti, se izpostavlja nevarnosti ustrelitve.

Gverilci prosijo za podporo Poveljstvo Palestinske osvobodilne zveze objavlja, da se gverilske sile uspešno upirajo vladnim četam tako v Amanu kot drugod. Iz vladnih virov došle vesti trdijo, da se je vladnim silam posrečilo utrditi položaj v Amanu in da so zavzele mesto Zerka, kjer je bilo v zadnjem času glavno središče gverilcev.

Vodstvo Palestinske osvobodilne zveze je pozvalo Irak, naj da njemu na razpolago 12,000 svojih čet, ki so v Jordaniji.

Podoben poziv za podporo je bil poslan Siriji. Ti pozivi kažejo, da se gverilci ne čutijo tako trdne in močne, kot skušajo svetu prikazati s svojimi poročili.

Sirija in Irak napovedujeta intervencijo

Radio Damask je izjavil, da Sirija ne bo mirno gledala, kako bodo "reakcionarni imperialisti" prelivali kri njihovih arabskih bratov. V zadnjih dneh je ponovno bilo objavljeno v Damasku, da bo Sirija šla palestinskimi gverilci na pomoč, če bo prišlo do odprtega in splošnega boja med njimi in vlado Jordanije.

Irak je že pred časom objavil, da je svojo divizijo, ki je v Jordaniji od vojne v juniju 1967, podredil vrhovnemu poveljstvu Palestinske osvobodilne zveze, vendar se zdi, da se to dejansko še ni zgodilo, ker so gverilci danes pozivali Irak, naj jim pošlje te čete na pomoč.

Jordanija je opozorila štiri velike sile na grožnje Sirije in Iraka s posegom v notranje zadeve in jih prosila za podporo. V koliko je ta poziv Jordanije uspel, ni znano.

Jedro spora

Jordaniji ima skupno okoli 2.2 milijona prebivalcev, od tega je nad polovico Palestincev, ki so pribežali v Transjordanijo po nastanku Izraela in po zadnji arabsko-izraelski vojni junija 1967. Ob nastanku Izraela leta 1948 je transjordanjski kralj Abdulah, oče Huseina, zasedel del Palestine in jo s stariim Jeruzalemom vred priključil svoji državi, ki jo je nato preimenoval iz Transjordanije v Jordanijo, ker se je odtlej razprostrala na obeh straneh reke Jordan. Palestinski Arabci niso bili nikdar prav vdani novemu vladarju, smatrajo se za nekaj več od beduinov, prebivalcev desnega brega Jordana, ki so vdani kralju Huseinu.

Palestinski begunci so odločeni preko svojih gverilskih organizacij nadaljevati boj za osvoboditev Palestine z vsemi možnimi sredstvi, med tem ko je kralj Husein pristal na pogajanja, ki naj spor rešijo s kompromisom. Gverilci se temu upirajo.

Vlada in vojska zahtevata od oboroženih gverilcev, naj se premaknejo proti meji Izraela iz Amana in drugih mest severne Jordanije. Ti se temu upirajo, ker se čutijo v mestih, v katerih okolici in v njih samih so glavna središča palestinskih beguncev, varnejše pred napadi od strani vojske.

Vse gverilske skupine so priznale vrhovno poveljstvo Yasiru Arafatu, vodniku Al Fatah skupine, ki jo smatrajo za najštevilnejšo in najmočnejšo. Ko je vlada pozvala gverilce, naj izroče orožje, je Arafat novo Huseinovo vojaško vlado označil za fašistično in vse podrejene gverilce pozval, naj ohranijo orožje in bodo pripravljeni za boj.

Iz Clevelanda in okolice

RAZNASALCA ISČEMO Uprava Ameriške Domovine nujno išče raznasalca za Newton, Locherie, Monterey, Naumann, Renwood, Ormiston, Abby in Tyrone avenue, starega nad 10 let. Lepo prosi, če bi kdo vedel za pridnega in zanesljivega dečka, da takoj pokliče v urad lista: 431-0628.

Vodo bodo pregledali— Zvezni zdravstveni urad bo pregledal kakovost vode v clevelandskem vodovodu, o kateri je bilo v poletnih tednih toliko pritožb.

Veliko kandidatov— Za izpite za sprejem v policijo mesta Clevelanda 3. oktobra 1970 se je prijavilo 1200 kandidatov. Trdijo da je tokrat med njimi več črncev in špansko govorečih kot v preteklosti. Za enkrat je predviden sprejem 200 rovih policajev, če bo seveda na razpolago denar. O tem se bo odločilo pri volitvah 3. novembra!

Sestanek— V nedeljo ob osmih zvečer bo v prostorih pod staro cerkvijo pri Mariji Vnebovzti sestanek staršev otrok, ki obiskujejo Slovensko sobotno šolo.

Klobuk je zamenjal— Moški, ki je zamenjal na seji Društva Najsv. Imena pri Mariji Vnebovzti klobuk, je proš, da pokliče tel. 541-4210.

Seja— Društvo Slov. dom št. 6 ADZ ima v petek ob 8. zvečer sejo v SDD na Recher Ave.

Se zdravi doma— Mrs. Rose Zelodec, 989 Addison Rd., se zahvaljuje za darila, obiske, pozdrave in molitve v času zlomljene roke. Zdravi se na domu.

Zalostno sporočilo— Rojak Maks Zelodec, 989 Addison Rd., je dobil sporočilo, da mu je v vasi Narin pri Pivki na Krasu umrla 87 let stara mati. Poleg njega tu je zapustila doma še enega sina in dve hčeri.

Vpis uspel— Včeraj se je v okraju Cuyahoga vpisalo v volivni imenik ali spremenilo naslove skupno preko 44,000 volivnih upravičencev. V njem je sedaj vpisanih preko 790,000 volivcev, največ v zadnjih 10 letih v letu, ko ni predsedniških volitev.

Zadnje vesti

MANHATTAN Kan. — Včeraj je predsednik ZDA R. M. Nixon govoril na kampusu Kansas State University o krizi na visokih šolah v ZDA, o "rakasti bolezni" nasilja in strahovanja, ki se širi po naši deželi in bi moglo spodkopati temelje svobodne družbe. Oporozil je na nevarnost, da naše visoke šole izgube podporo javnosti, če se bodo nemiri na njih nadaljevali.

Vojska razpolaga z okoli 55,000 dobro opremljenimi in izvežbanimi možmi, s tanki in topništvom. Gverilce cenijo na okoli 30,000 oboroženih mož. Če se tem pridružijo še iraške čete, bo Huseinova vojska še vedno močnejša. Vlada, v kateri so z izjemo dveh Palestincev sami kralju zvesti beduini, je oklicala obsedno stanje, s čemer je prešla večina oblasti v roke vojske in njenega načelnika glavnega stana gen. Majali, zvestega podanika kralja Huseina in ostrega nasprotnika gverilcev.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary DeJevic

NAZOCNINA:

Združene države:

\$18.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca

Kanada in dežela izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 179 Thursday, Sept. 17, 1970

Ob začetku volivne kampanje

Pravzaprav se je začela že davno, za nekatere politike lahko postavimo začetek že v lansko leto. Saj so se morali že takrat truditi, da se vrinejo med kandidate. To ni lahka stvar za tiste politike, ki jih javnost še ne pozna. Porabiti morajo vse politične zvijače, da se javnost zanima zanje. Se celo politiki z znanim imenom velikokrat propadejo samo radi tega, ker so se prepozno začeli brigati za primarne volitve. Počitek po primarnih volitvah je bil tudi letos dolg, toda le navidezen. Po primarnih volitvah je ostalo neopranjenih dosti računov, ki jih je bilo treba spraviti v red čim preje, da ne bo zadrege za stranko in škandalov za kandidate. Republikanska zmeda v Columbusu je nazoren primer, kaj se lahko zgodi ako partija in njeno vodstvo ni sta pravočasno dosti odločna in učinkovita.

Za navadne volivce se volivna kampanja začne šele v začetku septembra. Takrat se naše življenje spremeni. Vročina pojava, na počitnice so ostali le spomini, treba je začeti misliti na Božič in Novo leto ter na stroške, ki so zvezani z decembrsko nakupno sezono, šole z vsemi skrbmi za otroke in starše so zopet odprte, skratka življenje dobiva drugo vsebino in drugo obliko.

V to stanje je letos že vdrla politika, saj imamo kongresne volitve v par mesecih. Za volivce to ni noben poseben dogodek. Saj je večina že davno vedela, koga bo v novembri volila za kongresnika ali senatorja. Samo manjšina še niha in omahuje, od nje je pa praviloma odvisno, kdo bo izvoljen. Še zmeraj velja pri nas pravilo, da volivec voli kandidata, ne pa njegovo politično filozofijo, ki jo komaj kaj pozna. Voli človeka, ne pa njegove stranke.

To je siten problem, posebno za tiste, ki so bili kdaj navajeni, da so volili stranke in ne posameznih kandidatov. Kadar namreč volimo kandidata, se navadno nič ne menimo, kakšen voliven program je sestavila njegova stranka, saj volivnega programa ne vzamemo praviloma niti v roke, kaj šele, da bi ga brali ali premislili. Druga ameriška značilnost obstoja v tem, da ne poznamo proporcionalnega volivnega postopka. Pri nas ima vsak kandidat svoj volivni okraj. Res, da zakon predvideva, da mora povedati, kateri stranki pripada, toda to vprašanje je rešeno že pri primarnih volitvah. Tam še pridejo stranke do določene veljave, pri glavnih volitvah pa ne več. Zato se tudi dogaja, da močne politične osebnosti zmagujejo brez stvarnega poziva na stranko, pa tudi proti volji stranke, ki jih pripadajo. Osebnost kandidata je torej na prvem mestu, potem pride šele strankin program.

Zakaj ponavljamo te že davno znane stvari?

Naša politika se trenutno nahaja v takem stanju, ki ni ugodna za stranke. Tako demokratska kot republikanska stranka se nahajata v težavah. Bolj očitne so med demokratami kot med republikanci.

Med demokratami se rušijo kar sami od sebe nekdanji strankini stebri: unijski demokratje, črni demokrati volivni bloki in narodne manjšine. To, kar je te stebre vezalo, je bilo močno vodstvo, ki je uživalo podporo ameriške liberalne inteligence. Ta politična stavba je doživela svoje zlate čase pod Rooseveltovim režimom, od takrat se je za začela podirati. Pri tem se je razpoloženje volivcev močno spremenilo. Narodne manjšine so začele odmirati, ker je bila imigracija zaustavljena. Unijski delavci so gospodarsko tako napredovali, da so postali spodnja plast ameriškega srednjega stanu. Za nekdanje unijske ideale kažejo zmeraj manj smisla. Človek, ki ima hišo, avto, otroke pa pošilja v srednje in višje šole, nima več pravega zanimanja za proletarsko miselnost. Ni torej več slepo vdan svojim političnim voditeljem. Osamosvojujejo se zmeraj hitreje tudi črni volivci. To najlažje opazujemo v Clevelandu, morada nikjer drugje ne tako lahko. Končno se je druga generacija narodnih manjšin že odtujila mislim in idejam svojih staršev, je že postala čisto "amerikanska" z vsemi dobri in slabimi platmi.

Voditelji demokratske stranke so vse to prepozno opazili, zato tako težko privajajo svoje pristase na disciplino in solidarnost. Stari demokratski rod zmajuje z glavo in se boji, da bo stranka postala groblje, kjer bodo le še ostanki nekdanje, solidne demokratske stavbe. Tako obupen položaj še ni. Demokratije iščejo novo politično filozofijo in je še niso našli. Zato nanje tako lahko vplivajo razni nestrpneži z leve in jim hočejo vtisniti svoje ideje. Nesreča je v tem, da imajo pri tem nekaj sreče. Zdi se, da skrajneži in nestrpneži dobivajo vpliv na stranko, to pa pomeni nevarnost, da bodo zmerni demokratje odšli drugam, na primer k republikancem.

Spreminja se namreč tudi republikanska stranka. Še

zmeraj se zdi, da je premočno konservativna, pa je vtis pretiran. Po drugi svetovni vojni ni mogoče republikancem očitati, da so ostali stari konservativci. Eisenhowerjev in Nixonov režim nudita dosti dokazov, da se republikanci lahko tudi vnamejo za socialno politiko.

Da nima ta vnema zmeraj pričakovanega socialnega uspeha, sta kriva dva vzroka: v stranki je še zmeraj močna skupina konservativcev, obenem so pa ti konservativci povezani v kongresni koaliciji z demokratskimi konservativci, ki so še bolj starokopitni kot republikanski. Tako se dogaja, da mora republikanska stranka velikokrat politično zagovarjati to, kar je skuhalo gornja konservativna koalicija. Nixon bi na ta račun lahko povedal marsikatero sila zanimivo zgodbo.

Ne hodi nam na misel, da bi zagovarjali republikansko stranko, ne smemo pa biti slepi in ji ne priznati, kar je dobrega v njenih delih. Kaj je pa dobrega? Čuden dokaz nam sili na papir: Kdo je bil pametnejši, Eisenhower ali njegovi nasledniki? Eisenhower nam sicer ni ustvarjal nobene izredne konjunkturo, ni nas pa tudi gnal v težke gospodarske čase. Njegovi nasledniki so s svojo nerodno gospodarsko politiko najprvo pogladi deželo v pregreto konjunkturo, ki mora danes ravno revščina plačevati zanj račun v obliki draginje. Človek se sprašuje, kdaj je imela dežela zdravo politiko, ali preje ali sedaj?

I. A.

BESEDA IZ NARODA

GLAS S KOROŠKEGA

PLIBERK, Kor. — Vetrovi s Karavank in s kralj Matjažev Pece dišijo po jeseni. Koroško turistično poletje se je naglo koncu. Glavne ceste so spet natrpane z avtomobili. Smer največ proti severu kakor v začetku poletja proti jugu. Časopisi in radio in dunajska televizija poročajo, da je obisk turistov letos prekosil lanskega še boj kot lanskega prejšnjega. Turizem se torej še vedno razvija. Največ turistov prihaja na Koroško iz Nemčije in Holandske. Nekaj tudi iz drugih severnih evropskih držav. Amerika je bolj na zadnjem mestu. Za postrežbo tujcem torej v glavnem shajajo z nemščino. V večjih turističnih centrih imajo v hotelih in informacijskih uradih navadno tudi koga, ki govori angleško, da postreže angleško govorečim gostom, ki običajno ne obvladajo drugega jezika.

Za sprejem turistov se opremijo kmečke hiše tudi v najbolj oddaljenih vaseh. Cene določajo občine, zato je lahko kaka mala razlika v cenah v posameznih krajih v istem okraju. Cena mora biti vidno označena v vsaki sobi. V podeželju so cene za eno prenočitev z zajtrkom (kava, dve žemlji, maslo in marmelada) \$1.90 do \$2.10. V mestih, v hotelih je seveda neprimerno višja cena. V prvovrstnih hotelih hitijo te za ameriški. Podeželska prenočišča so zelo snažna, skoro povsod tekoča voda v sobi, velikokrat obojna: topla in mrzla, postrežba prijazna.

SLOVENSKI turisti iz obeh Amerik zahajajo največ v jugoslovansko Slovenijo. Na Koroško pridejo odtod le za kakšen dan. To so večinoma tisti, ki so preživeli Vetrinje, Spittal in druga taborišča po drugi svetovni vojski. Oglasijo se radi pri koroških znanih in rojakihi, ki se niso izselili s Koroške. Tisti, ki so bili v taborišču v Spittalu ali v kakem okoliškem kraju, se radi ustavijo pri g. župniku Antonu Miklavčiču, ki še vedno pastiruje med tistimi, ki se niso izselili. Seveda sedaj niso več v barakah. Večinoma so si kar lepo opomogli. Gospod Miklavčič jih zbira k službi božji v lični cerkvi ob robu mesta tik ob glavni cesti v smeri proti Beljaku. Ni posebnosti pri zdravju. Lani je radi boleznih zaprosil za pomoč. Pa ga je celovski škof preprosil, da je ostal, "da vsaj mašujete," kakor je rekel, "ker nimam duhovnika, ki bi Vas nadomestil."

V nedeljo, 16. avgusta, dopoldne smo vozili mimo te cerkve s Frankom in Dorothy Mlinarjem od Marije Vnebovzete v Clevelandu. Vračali smo se od pasijonskih iger v Oberammergau-u. Ko smo namenoma počasi vozili tod mimo, so trije — štirje moški stali pred cerkvico. Zaslutili smo, da bi to mogli biti "naši" ljudje, ki v tujini ohranjajo stare slovenske navade postajanja pred cerkvijo. In smo se ustavili. "Ali ste Slovenci?" — "Da. Smo." — "Ali pride morde g. župnik Miklavčič maševati?" — "Saj je v cerkvi." — In smo ga našli pri glavnem oltarju. Je nekaj urejal cvetlice na oltarju.

Pozdravili smo ga. "Pri Mariji Vnebovzeti v Clevelandu so gotovo mnogi, ki poznajo Vas in Vi nje," je omenil Frank. — "O, gotovo. Ne vem pa, pri kateri fari so posamezniki, na primer Veglovi, Osredkarjevi in tako dalje..." Ker je g. Anton še želel stopiti v spovednico, smo bili samo kratki. "Eno mašo sem že imel jutraj, sedaj pa še eno," je rekel za slovo. Ni zdrav. Je pa bilo videti, da je nekoliko korajžnejši kot pred enim letom, ko sem ga nazadnje obiskal.

Letos so prišli na Koroško obhajati trije Američani, slovenski begunci, svoje življenjske jubileje: Rev. Jože Guštin iz Argentine (srebrna maša), Mr. in Mrs. Jernej Zupan iz Clevelanda, ZDA (srebrna poroka) in 50-letnico misijonskega poklica je doživel tu na Koroškem 15. avgusta letos Rev. dr. Jakob Kolarič, ustanovitelj prve slovenske fare v Torontu v Kanadi. Ustavimo se nekoliko pri teh treh slovesnostih. Dr. Kolarič je dosegel in obhajal najbolj častljivo obletnico, petdesetletnico misijonskega poklica, zato najprej nekoliko o njem.

Dr. Jakob Kolarič, C.M.

Dr. J. Kolarič je po drugi svetovni vojski peljala begunska pot preko Rima in Španije (Madrid) v Kanado in po 11 letih na Koroško, kjer je s posredovanjem sedaj že pokojnega prelata dr. Rudolfa Bluemla postal hišni duhovnik v zavodu slovenskih školskih sester v St. Jakobu v Rožu. Je rojak velikih Slovencev iz Slovenskih goric in je študiral v Ljubljani ter pred 50 leti vstopil v družbo Misijonarjev sv. Vincencija Pavla v Clevelandu. Vračali smo se od pasijonskih iger v Oberammergau-u. Ko smo namenoma počasi vozili tod mimo, so trije — štirje moški stali pred cerkvico.

in potem ravnatelj klerikov družbe. Takoj po prihodu v Kanado se je pojavil kot organizator in ustanovitelj prve slovenske župnije v Torontu. Da bi dobil lažje stik z po Kanadi raztresenimi in na novo prihajajočimi Slovenci, je takoj (1949) začel izdajati verski list, mesečnik *Božjo besedo*, ki se je trdno vkoreninil med Slovenci v Kanadi in je znan tudi v ZDA.

Z modrostjo in sposobnostjo in z njemu lastno vztrajnostjo je dr. Kolarič oral ledino pri grajenju božjega kraljestva in božjega hrama med katoliškimi Slovenci, ki so se v vedno večjem številu naseljevali v Kanadi. Dosegel je dovoljenje za ustanovitev prve slovenske fare v Torontu, zgradil cerkev z dvoranico, za gospodarsko pomaga kupil posestvo v zdravem kraju dokaj izven morečnega mesta, sedaj znano letovišče ali pristava.

Tja zahajajo v vedno večjem številu toronski Slovenci na nedeljski oddih in kulturne narodne prireditve. Po zgledu iz nekdanje domovine je ustanovil tudi župnijsko hranilnico in posojilnico, da gospodarsko pomaga župljanom. Dr. Kolaričevi sodelavci se radi spominjajo na ta leta ustvarjanja in radi omenjajo, da je bilo delo z dr. Kolaričem zato tako uspešno, ker je to človek jasnih načel, vedno dosleden in na njegovo besedo se je lahko zanesli. Toronski Slovenci se ga s hvaležnostjo spominjajo in ko obiskujejo domovino, se radi tudi pri njem ustavijo.

Z zdravjem dr. Kolarič nima posebne sreče. Okrepit si ga je šel na Koroško. Povsem se pa tudi v lepem in zdravem Rožu ni opomogel. Toda njegova neuklonljiva volja tudi boleznim ne uleži. Ta volja in spretnost zdravniške operacije so ga ohranile zmogljive, da je tudi na Koroškem misijonar, pridigal, vodil duhovne vaje in pisal nabožne knjige. Od treh sta dve razprodani.

Zadnja leta je dr. Kolarič zasut z delom življenjepisa škofa Gregorija Rožmana. Ko so ga pred desetimi leti naravnost bombardirali od vseh strani, naj prevzame to delo, se najbrže ni zavedal, kakšno breme si je nakopal. Pa mu vendar ni žal. Z vsi dušo je pri stvari in skoro dobesedno: noč in dan. Zbral in uredil je že ogromno gradiva, vire, literaturo, dopise, odgovore na vprašanja. In še nadaljuje. Vesel, ko uspe najti še kaj novega, zanimivega, ugodnega, neugodnega. Razočaran, ko naleti na nerazumevanje ali nezanimanje, posebno v slučajih, kjer tega ni pričakoval. Toda nikoli ne klone, ne odneha. "Saj morda bi, toda ko gre za našega škofa Rožmana." Ohraniti hoče Slovincem pravi lik škofa, vzgojitelja, učitelja, misijonarja, mučenca. Že s samim gradivom je rešil tak življenjepis. Pa je pretežni del že napisan. Prva knjiga je izšla leta 1967. Druga je prav zdaj v tisku (Mohorjeva tiskarna). Verjetno izide pred mohorjevskimi za prihodnje leto.

PETDESETLETNICA dr. Kolaričevega redovništva je bila prilika, da smo to o njem napisali. Bilo je to na praznik Vnebovzete, 15. avgusta letos, v zavodu školskih sester v St. Jakobu v Rožu. Ob 10. dopoldne je bila sv. maša. Trije njegovi sobratje iz Jugoslavije, vsi trije superiorji, so z njim somaševali: Lovro Sedej, Anton Rupnik in Janez Smolič. Superior je bil jubilarov ravnatelj za časa njegovih bogoslovnih študij in pozneje tudi provincial. On je ob tej priliki pridigal ter pokazal na pomen redovništva v pokoncijski dobi. Zahvalil se je jubilaru za vse delo, ki ga je opravljal v dolgi dobi redovnega življenja in ga zagotovil, da ni zapuščen, ali celo pozabljen, čeprav ne živi v skupnosti z drugimi sobratji.

Kosilo je bilo v samostanu, h kateremu so bile povabljene vse sestre gospodinjske šole in še nekaj sester iz drugih zavodov s sestro Elfrido, provincialko, na čelu. Rev. Ciril Demšar C.M. je pozdravil sobrata ter se zahvalil č. sestram, ki za jubilaranta materinsko skrbijo že nad deset let. Iz Jugoslavije so prišle počastiti slavljence usmiljeni sestre Večeslava in Bernarda ter nečakinja Anica Zadravec. Mnogo veselega razpoloženja so med kosilom prinesla slovenska dekleta iz Toronta, ki so ob spremeljavi kitare zapele jubilarantu venček slovenskih narodnih ter mu čestitali. Ta torontska dekleta so letošnje poletje napravila šesttedenski gospodinjski tečaj pri sestrah v St. Jakobu. Tudi ta tečaj je jubilarntova zamisel. Večino teh deklet je jubilarnt kot torontski župnik krstil in poročil njihove starše. Iz Toronta so bili navzoči in slavljence razveselili dr. Peter Urbanec in gospa Lea, dalje družine, ki je njihov zakon blagoslovil slavljence: Trpinovi, Levstikovi (Vinko in Slavka), Pajkovi in Seničarjevi. Nekaj dni pozneje so ga obiskali še Tone Ferkul, Jože Kastelic in Franc Osredkar, vsi iz Toronta. Iz Nemčije je bil navzoč inž. Marjan Velikonja z družino.

(Dalje sledi)

Rev. J. Godina

Romanje v Frank

CLEVELAND, O. — Septem-ber gre h koncu, kmalu bo pri koncu tudi leto, v katerem smo se spominjali petindvajsetletni-ke Vetrinje, trpljenja, razočaranja in naših prvih dni zdomstva.

Za zaključek teh spominskih dni, ki so jih obhajali Slovenci, ki žive v zdomstvu, bomo poročali kakor vsako leto tudi letos k Zalostni Materi božji v Frank. Letos še z večjimi prošnjami kakor druga leta. Časi so tako skrotovičeni, razkoli po svetu tako vidni in tako boleči, da se v človeku nekajkrat dvigne misel, če ni vse tako, kakor je bilo v časih, ki smo se jih to leto tako bridko spominjali.

Poznan nam je Frank, poznana tista posebna toplota, v kateri se človek počuti doma, kjer lahko mirno razloži svoje skrb in težave. Ničče izmed nas ni brez njih, imamo osebne in skupne.

Čeprav skušamo osebne in skupne težave reševati na vse mogoče načine, vsi vendar do- bro čutimo, da so rešitve bolečih- toč globlje kakor le v površnem otepanju z besedami. Naše zunanje življenje, naše ubada- nje s problemi, osebnimi in skupnimi, leži vendarle na duhu.

Mir je dom duha. Mislim da se nam je Frank prav zavoljo tega priljubil. Mnogo nas je in vendar je v tisti cerkvi vsak zase, vsak v svojem miru, vsak s svojo prošnjo, vsak s svojo težavo in s svojo skrbjo. V skupni težavi pa vendarle skupaj, vsi spet z isto prošnjo in isto skrbjo. Moramo se naučiti, da ne pripašamo pred Boga samo svojih osebnih križev, položimo predenj tudi skupne. Moramo se naučiti, da smo skupnost in da ni dolžnost samo nekaterih, da skupne skrb nosijo.

Mislili bomo na preteklost, na mrtve, ki so sedaj po nasilni smrti legli v grobe, mislili tudi na bodočnost, ki je sicer v bo- žjih rokah, pa smo vendar vsi poklicani, da jo sooblikujemo. Zakaj ne bi molili za treznost, za mirno presojanje v kočljivih zadevah? Ker marsikdaj misli- mo kakor ta svet na splošno mi- slili? Da smo vso modrost zajeli z veliko žlico.

Pojdimo na romanje v nede- ljo, 27. septembra. Naj bi prišli mnogi, tisti od Sv. Lovrenca ka- kor vsako leto in tisti iz Lora- na, ki nikdar ne odpovedo. Raz- govori v blagem miru lahko od- pro mnogo poti.

Ne bodimo samo posamezniki,

naučimo se biti skupnost. Vsa pred Bogom.

Karel Mauser

Med prvimi so bili rojaki iz Suhe krajine

EUCLID, O. — V Clevelandu, kakor drugod po širni Ameriki, je mnogo naših starih naseljen- cev, ki so prišli v to obljublje- no deželo s trebuhom za kru- lom, katerega jim njih domača zemlja ni mogla dati. Bili so to mladi fantje in dekleta iz raz- nih krajev Slovenije. Med prvi- ni došleci so bili največ oni, rojeni v Suhi krajini.

Pot vodi iz Ljubljane skozi Skofljico v Grosuplje, kjer za- vijemo proti Račni v dolino Do- bro polje, nato skozi Zdenko vas, Videm, Kopolje, Struge v Zvirče. Ta pot je dolga okrog 15 kilometrov. Okolica je znana kot Suha krajina in kdor jo po- ma, ve, kakšna revščina je bila tam. Res, da se je živelo, ampak kako? Kamnata polja so revna, primanjkovalo je vode, nobene industrije ni bilo, edino zapo- slitev je bilo mogoče dobiti pri pripravljanju apna, katerega so uporabljali za polja. Ni čudno, la so se naši rojaki začeli izse- ljevati že pred začetkom leta 1900.

Veliko teh se je ustavilo v Clevelandu, Ohio, kjer so dobili lelo po raznih industrijah. S svojo pridnostjo so si pridobili spoštovanje, kar je pomagalo udi drugim rojakom, ki so pri- šli za njimi, da so v teh tovar- nah dobili zaposlitev. Poleg Cle- velanda se je tudi več prvih naseljenecv ustavilo v Minneso- ti, kjer so kopali železno rudo, in v Koloradu, kjer so v tistih etih bili srebrni rudniki. Še da- les, po več kot 60, 70 letih, ži- vijo v teh krajih potomci pi- nimirjev; hvaležni so svojim de- dom, da so jim ustanovili doma- če ognjišče v tej deželi in sami sebe ter njih rešili siromaštva stare domovine.

Nekatere bolj znane vasi v Suhi krajini, od koder so prišli prvi pionirji, so: Zvirče, Struge, Lisovec, Ambrus, Višnja, Visej, Brezov dol, Ratje, Prevolja, Hi- rje, Lopata, Smuka, Dvor, Pod- gozd, Gradenc, Trebča vas, Zu- jemerk, Podlipa, Konije, Kam- ni vrh, Ajdovec, Šmihel, Zagor- če itd.

Iz teh krajev so prišli rojaki, katerih imena so dobro znana, kot: Blatnik, Skebe, Turk, Skuf- za, Vidmar, Zivoder, Kovač, Žnidar, Hočevar, Epih, Zupan- čič, Papež, Kenik, Pugelj, Bra- lač, Fabian, Gliha, Boldan, Jan- ar, Miklich, Muhič, Novak, Ka- stelec, Oberstar, Levstik, Sadar, Ljube, Globokar, Cimperman, Jerič, Hren, Tekavčič, Novinc, Princ, Strgar, Strnad, Štrekalj, Barle, Pajk, Baukič, Kmet, Slo- gar, Arko, Mervar, Mauser, Me- tek, Kužnik, Koželj, Krese, Koss, Klaus, Kožar ter več dru- gih, katerih, žal, se ne morem vseh spomniti.

Rojaki, ki so prihajali iz teh krajev, so bili poštenjaki in de- lavni, niso se ustrašili dolgih ur napornega dela, vajeni so bili skromnega življenja že iz mladosti. Zato tudi niso zahtevali javne pomoči, ponosni so bili nase in svoj narod ter so si sa- mi medsebojno pomagali. Ame- rikani, kot njih novi domovini, so bili hvaležni za to, ker jih je sprejela pod svoje okrilje, jim dala priliko do dela in za- služek, da so si lahko opomogli preživljaje sebe in svoje dru- žine. Bivša Avstrija, katero so zapustili, jim ni mogla dati po- trebne izobrazbe ne zaposlitve.

Vztrajnost naših pionirjev je rodila lepe sadove, zato tudi vi- dimo njih imena na vodilnih mestih. Pomagali so pri usta- navljanju domov, podpornih or- ganizacij, cerkva, kulturnih dru- štev, tovarniških podjetij, kot je bila Euclid Foundry, banč- nih ustanov kot North Ameri- can in St. Clair Savings (prej International banka), trgovskih podjetij in številnih drugih pod- vzeti, kjer je dobilo zaposlitev več oseb.

Jacob Strekal

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

"Torej, moj golobček, pamet! In prosí Boga, naj nas vse razsvetli... Sedaj pa, življenje moje, povej častiti materi Larin, da želim z njo govoriti... Kajne, golobček? Za trenutek. Povej ji to, življenje moje..."

Prišla je častita mati Larin. Nemirna je bila, bala se je Curritinih spletk.

Slovesno se ji je vrgla Currita v naročje, vsa ginjena, vsa solzna... To da je njen največji dan, ker Bog da ji je naklonil, česar je vedno tako zelo prosila... Da bo imela hčerko redovnico... Seveda jo bo bolelo srce, morebiti jo bo stalo celo življenje, ko se bo morala ločiti od dragega angela... Pa njena misel, njena želja bi bila, imeti sedem otrok, kakor sv. Marija Magdalena de Pazzis, da bi enega za drugim darovala Bogu... Svet da je dandanes tako pokvarjen, brezbožen...

Častita mati se je zelo vznemljila, ko je čula, da je sv. Marija de Pazzis postala naenkrat mati tako številne družine... Spoštljivo je popravila:

"Sv. Sinforosa — je hotela menda reči senora kondesa?"

"Sveta Sinforosa je bila tista? Mislija sem, da ona druga. Vsak dan berem življenje svetnikov, pa se mi večkrat vrine kako pomota... Ali povejte mi, častita mati, mislite, da bo moja hčerka vztrajala? Je-li njen poklic resničen?"

Častita mati je vzbočila obrvi in ponižno odgovorila:

"Deklica je resnobna in kolikor morem jaz presoditi, mislim, da bo... Pa bolje je na vsak način, da Vas pater špiritual pouči o vsem tem..."

"In kdo je ta?"

"Pater Cifuentes."

"Pater Cifuentes? Kako me veseli! To Vam je pravi svetnik, mož velike modrosti in preudarnosti..."

"Gotovo! Pogovorite se z njim!"

"Zal mi je, da ga ne poznam osebnost... Ej, častita mati, ali bi mi ga pisali? Par besed...! Me priporočili...? Povejte mu, česa želim, kaj bi rada preskrbela svojim otrokom, in da imam odkritosrčne namene... Potem me bo raji poslušal... Vi me dobro poznate, častita mati...! Tako sem nesrečna! Tako napačno sodijo o meni..."

Sama je bila prepričana, da je res, kar govori. Razprostrla je roke in široko odprla oči, kakor da naj bi sestra Larin vse tisto brala v njenem srcu... Bridko je zajokala in si z robcem pokrila lice.

Zasmilila se je sestri; mislila je častita mati, da se izgubljena ovčica vrača domov, in zato jo je tolažila in ji je obljubila, da bo še to noč pisala patru in mu naznanila njen obisk.

"Hvaležna Vam bom iz dna duše, častita mati! Ne pozabim Vam tega..." je vzdihovala Currita. "Nikar ne mislite, da bo šlo tako gladko...! Fernandito je dober človek; ampak — saj veste! — moški pač nikoli niso tako pobožni kakor me ženske... Vzel bo stvar čisto od druge strani..."

Pri vratih se je Currita še posebej prisrčno poslovila in je ponavljala:

"Da torej ne pozabite!... Pater naj spozna poglavitno stvar, to, da imam resne, odkritosrčne namene..."

Naenkrat se je obrnila, kakor bi se bila nečesa spomnila:

"Ej, častita mati, skoro bi bila nekaj pozabila! Pravili so mi, da želite dobiti nov božji grob za veliki četrtak. Dajte si ga narediti na moj račun! Veselilo me bo, ako Vam bom smela zapustiti ta spomin in bo smela Lili prinesiti zavodu ta dar..."

"Hvala, hvala, senora kondesa!"

"Hvala? Ah, častita mati, kakšen je svet! O, ko bi se porabil denar le za take reči!"

Kondesa se je odpeljala...

Zares, ta misel ji je prišla iz nebes! In Lili, njen angel, ji jo je navdahnul! Le čudno, da ji ni prišla misel že prej!... V pismu, v tistem pismu patra Fernandeza iz Loyola je stalo: "Ako senora kondesa prihaja v Loyolo se izpovedat svojih grehov in prosit Boga odpuščanja zaradi njih, ji ni treba določevati nikake ure, ker vsak je dobrodošel..."

In predla je naprej svoje misli in načrte...

Ako pride senora kondesa de

Albornoz v Loyolo, to se pravi, k patru Cifuentu, in se spove svojih grehov ter prosí Boga odpuščanja, oziroma ako nalaže tega častitega moža, mu pove, kar se ji zdi prav, in zamolči, kar je potrebno, in ga pridobi zase... bo v senci njegove častljivosti, pod njegovim plaščem vstopila v zbor pobožnih plemkinj, si bo z rožnim vencem v roki zopet odprla — na potu pobožnosti — vrata k tistem visokemu mestu, s katerega jo je vrgla nevoščljivost in obrekovanje.

V ta namen ji pač ne bo treba storiti božjega ropa, katerega se je še vedno silno bala. Saj bo storila vse, kar — po njenih mislih — zadostuje za dobro poved: povedala bo svoje grehe in naštel vse svoje prestopke... Kaj za tisto, če pater Cifuentes zve reči, o katerih so pisali časopisi in jih je brala sama... in ni zardela... Ako bi bilo treba kaj žrtvovati, ako bi bilo treba pretrgati kake vezi — to bi bila seveda druga stvar... Toda smrt, roka morilčeva, je že opravila to delo in je pretrgala vez...

in njej ni ostalo drugega, ko rana v srcu in grenkoba v duši. Spomnila se je Jakove smrti in svojega ponižanja... Kri ji je zavrela od bolesti in srda... Zdelo se ji je, da je to največji zločin, največja krivica na vsem svetu...

Z nekim čudnim strahom se je napotila obiskat patra Cifuenta; zakaj pater je bil na glas, da je zelo hudomušen... Ali imela je trdno, moško voljo in tolažila jo je misel, da ji je v spletkah in zvijačah malokdo kos.

Prav spretno je razkladala svoj načrt, govorila o Liliti in njenem poklicu, o svoji srčni želji, sladki nadi svoje duše, katero je pripravljena braniti z vsemi močmi, tudi proti resnim težkočam, katere bi utegnil delati Fernandito.

Hladno jo je poslušal jezuit in

tiščal roke v rokave. Od časa do časa je uprl v njo svoj presunljiv pogled, da je povesila oči ali pa pogledala v stran, po stenah.

Ko je nehala govoriti, je izvlekel pater svojo tobačnico, izrezljano iz rogovine, in za njo svoj veliki modri žepni robec, ozaljšan z zelenimi in rumenimi štrikotniki, in je rekel ravno dušno in odločno:

"Vaša hčerka nima poklica!"

Ta nepričakovani odgovor je spravljal Currito čisto s tira. Odmajala je z glavo in zajecjajala:

"Če mi je pa sama rekla..."

Mislila sem..."

"Slabo ste mislili, senora kondesa... Deklica je angel in zelo brihtna, in ima dobro, plemenito srce... Pa bratova pisma so jo zastrašila... In ta pisma povedo marsikaj, senora kondesa, povedo marsikaj..."

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očistene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KE 1-8187

There's nobody else like you. And this card will prove it.

Na Cleveland Trust BankAmericard bo Vaša slika. To pomeni, da boste imeli neoporečno osebno izkaznico, ne glede na to, kje boste, ne glede na to, komu se boste želeli izkazati.

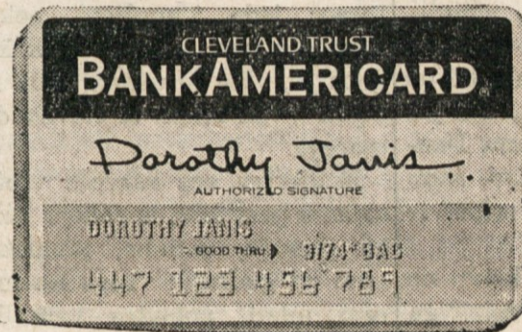
Razen tega te izkaznice nihče drugi ne more uporabljati kot Vi. Celotno, če je izgubljena ali ukradena. Vam ni treba skrbeti. Vi nikakor ne boste odgovorni za njeno neupravičeno uporabo. Niti za eno minuto. Niti za en cent.

Ta karta ima tudi druge velike prednosti. Nudi Vam \$1000 kredita. Daje Vam takojšnji predujem gotovine v vsakem izmed 80 Cleveland Trust uradov ter v 3,100 drugih bankah po vsej deželi. Vi jo lahko uporabljate z Vasim Cleveland Trust čekovnim računom — sedaj s presežnim privilegijem — in nimate nikoli čeka, ki se odbija.

In ker je ta karta najbolj častna bančna karta na svetu, Vam daje tudi kreditne privilegije po trgovinah kjerkoli. Nobenega kreditnega doplačila za nakupe, če plačate račun tekom 25 dni.

Pridite k nam in vprašajte za Vašo brezplačno karto pri Cleveland Trust banki.

CLEVELAND TRUST

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

— Experienced —

ACCOUNTING

MACHINE OPERATOR

Immediate openings. Salary open. Call Mr. Wehmeyer.

GIRL FRIDAY

For our parts department, good figure aptitude. Immediate opening. Salary open. Call W. Reich.

CLERICAL, KEY PUNCH OPERATOR

Immediate Opening. Salary open. Call Mr. Gene Mueller. These positions for our executive offices in Oak Brook.

ADS Anker Corporation

2021 Swift Dr. Oak Brook, Ill. 60521 654-4540

(179)

HELP WANTED

GET INVOLVED IN A
MEANINGFUL CAREER
"THE PLACE OF KINDNESS"

BETHESDA HOSPITAL

Has immediate professional opportunities for

RN'S — LPN'S

No Shift Rotation

Excellent shift differential and starting salaries based on education and experience. New liberal employee benefits.

Call Personnel RO 1-6000, Ext. 203

2451 W. Howard Street

Chicago, Ill. 60645

An Equal Opportunity Employer

(180)

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

GIRL

FOR

GENERAL OFFICE WORK

Typing required. Hours 9 to 5.
(Small pleasant 2 Girl Office)

LOOP LOCATION

Call for Appointment

726-5284

(179)